

РЕШЕНИЕ

№ 17465

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА**

при участието на секретаря **ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА**
като разглежда докладваното от **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА** Гражданско дело № 20231110115149 по описа за 2023 година

Производството е исково по молбата на „Т.“ ЕАД, ЕИК: .., представляван от изпълнителния директор, гр.С/адрес/ **спрямо В. И. П. с ЕГН: *******, с адрес: гр. София, п.к. 1592, обл. С/адрес/ с искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД във вр. с чл.155 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, с които ищцовото дружество иска да бъде прието за установено, че ответницата дължат следните суми: **3111,36 лева**, от които **2836,22 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2019г. до м.04.2022г. ведно със законната лихва от 02.02.2023г. до изплащане на вземането, **203,35 лева** - мораторна лихва за забава от 15.09.2020г. до 20.01.2023г., както и суми за дялово разпределение от **62,28 лева** - главница за периода от м.02.2020г. до м.04.2022г. ведно със законната лихва от 02.02.2023г. до окончателното изплащане на вземането и **9,51 лева** - лихва за периода от 31.03,2020г. до 20.01.2023г., за които суми е издадена заповед по чл.410 от ГПК от 13.02.2023г. по ч. гр. дело № 6114/ 2023 г. по описа на СРС.

Поддържа се, че ответницата е абонат на ищеца с абонатен **№ 46443** и са с качеството потребител за топлоснабден имот, находящ се в гр.С/адрес/ и е използвала доставяна от дружеството топлинна енергия през периода от месец май 2019г. до месец април 2022г., сумите за които не са заплатени.

Излага се още, че сградата - етажна собственост, в която се намира имотът, е сключила договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма „Т.с“ ЕООД, което дружество е конституирано като трето лице – помагач на ищеца при правен интерес на основание чл.219, ал. 1 ГПК.

Моли се да бъде постановено решение, с което да се приеме за установено, че ответницата дължи претендираната сума и се ангажират доказателства. Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответницата, с който искът се оспорва досежно легитимацията на ответната страна като потребител на тези услуги; навежда се давност, недоказаност на сумата за стойност на услугата за дялово разпределение по основание. Не се оспорват счетоводните записвания на ищеца, не се оспорва доставката на количеството топлоенергия за имота и се оспорват исканията за допускане и назначаване на сочените в исковата молба експертизи. Ангажират доказателства като се оспорват част от тези на ищеца.

Съдът е сезиран с искове с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД във вр. с чл. 155 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

Софийски районен съд като взе предвид разпоредбите на закона, исканията и твърденията на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.153, ал.1 Закона за енергетиката, в редакцията, касаеща процесния период, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Нормата на чл.150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие.

От Решение от 23.01.198г. по гр.дело с № 1533/1985г. на СРС в сила се

установява, че ответницата В. е била в брак, прекратен с развод, като с бракоразводното решение ѝ е предоставен имот, находящ се в кв.Д..., вх.А, ап. 25.

Въз основа на това решение и с декларация – заявление до ищцовото дружество от страна на В. , за имота е била открита партида с абонате № 46443 при топлофикационното дружество.

От справка за аб. № 46443, касаеща исковия имот с адрес в Дружба1. Бл.55, вх.1, ап.25, представена от третото по делото лице и която справка не се оспорва от страните, се установява, че за периода от 01.09.2019г. до 30.04.2020г. с отчетен период същия стойността на ТЕ за отопление е от 330.87 лева, а за ТВ 418.88 лева. За периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г. за топлоенергия е била 258.58 лева, а за топла вода от 472.41 лева и за периода от 01.05.2021г. до 30.04.2023г. за топлоенергия е била от 1201.06 лева, а за топла вода е била 368.83 лева.

От неоспорените и приети по делото счетоводни справки за исковия абонат – л.29 от делото, се установява, че за отчетен период от 02.2020г. до 09.2022г. стойността на ТЕ е от 2898.50 лева, на сумата за лихва е от 212.86 лева.

Стойността на услугата за ДР се оспорва като начислена без основание, но от Договор за доставка и монтаж на термостатни винтили и за индивидуално измерване на потреблението на ТЕ от 17.09.2022г, сключен между третото лице Техем сървизис ЕООД и ЕС на сградата, находяща се в Д..., всички входове, се установява, че за извършения дялов отчет следва да бъде заплатена такава стойност. По основание сумата не се оспорва.

Не се спори, че не е извършвано плащане по партидата за този абонатен №.

Съгласно действащите за този период ОУ, приети с Решение № ОУ-02/03.02.2014 г. на ДКЕВР– чл.33, ал.1 от ОУ, клиентите на топлофикационното дружество са длъжни в 30 дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми на интернет страницата на топлофикация, да заплатят стойността на потребеното количество енергия.

При тези доказателства и от прана страна съдът намира искът за доказан и основателен съобразно стореното възражение за давност.

Ответната страна е носител на вещно право върху имота, което ex lege по силата на разпоредбата на чл.153, ал.1 от ЗЕ дава на носителя на вещното прав качеството на страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие. Ирелеватно за определяне кръга на потребителите по това правоотношение е обстоятелството кое лице е подало искането за откриване на партида за имота тъй като меродавно е единствено притежанието на вещно право върху имота – собственост или вещно право на ползване , което води до доказване качеството на Райна като потребител на ТЕ за исковия период и имот. Но в конкретния случай се установи, че именно ответната страна е подала заявление за откриване на партида при ищеца. Не се оспори количеството доставена до вещта ТЕ, нито нейната стойност, а и тя се доказва по делото, което дава основание на съда да приеме, че и досежно размера искът се явява основателен, но съобразно възражението за давност.

Погасени с тригодишен давностен период са сумите извън трите години назад от датата на сезиране на съда – 02.02.2023г. или от 01.05.2019г. до 30.04.2020г., за който период стойността на ТЕ е била в размер на 749.75 лева съгласно справките на третото лице, които намаляват главницата за ТЕ на стойност до **2300.88 лева**. За разликата до пълния размер исковите за ТЕ следва да бъдат отхвърлени.

Основателна като акцесорна такава е претенцията за мораторна лихва в пълен размер.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и вмененото с ТР 4/2013г. на ОСГКТ т.12 задължение за исковия съд да присъди с решението си и разноските в заповедното производство, то в тежест на ответника следва да се възложат разноските по исковото и заповедното производства съобразно уважената част на претенциите или в общ, редуциран размер от **276.46 лева** по гр.дело с № 6114/2023г. и по гр.дело с № 15149/ 2023г., което е сбор от държавна такса в заповедното в размер на 62.23 лева и 50 лева за възнаграждение на юрисконсулт по ч.гр.дело с № 6114/2023г., както и 202 лева за държавна такса в исковото дело и 50 лева за възнаграждение за юрисконсулт по гр.дело с № 15149/2023г., определено по преценка на съда.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ответната страна също има право на разноски по делото като такива се търсят само за възнаграждение на адвокат по предоставената на основание чл.38, ал.1 от ЗА правна помощ по гр.дело с

№ 15149 / 2023г. и ч.гр.дело с № 6114/2023г. по описа на СРС. Те следва да бъдат присъдени в редуциран размер на пълномощника на ответната страна – адв. В. Т. с ЕГН ***** и са в размер общ размер на **256.90 лева** – редуциран сбор от разноси за възнаграждение по ч.гр.,дело с № 6114/2023г., определено по реда на чл. 7, ал.7 от НМРАВ от 455 лева, и по гр.дело с № 15149/ 2023г., определено по реда на чл.7, ал.2, т.2 от НМРАВ в размер на 611.13 лева.

При гореизложеното и на основание чл.235 от ГПК Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Т.“ ЕАД, ЕИК: .., представлявано от изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: гр.С/адрес/ Б, че **В. И. П. с ЕГН: *******, с адрес: гр. София, п.к. 1592, обл. С/адрес/ на основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД във вр. с чл.155 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД **дължи** на „Т.“ ЕАД следните суми: **2300,88 лева**- главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2019г. до м.04,2022г. ведно със законната лихва от 02.02.2023г. до изплащане на вземането като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния размер от **2836.22 лева** и **ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на „Т.“ ЕАД, ЕИК: .., представлявано от изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: гр.С/адрес/ Б, че **Р.Н.М. с ЕГН: ******* **дължи** на ищеца сумата от **203,35 лева** - мораторна лихва за забава от 15.09.2020г. до 20.01.2023г., както и суми за дялово разпределение от **62,28 лева** - главница за периода от м.02.2020г. до м.04.2022г. ведно със законната лихва от 02.02.2023г, до окончателното изплащане на вземането и **9,51 лева** - лихва за периода от 31.03,2020г. до 20.01.2023г., за които суми е издадена заповед по чл.410 от ГПК от 13.02.2023г. по ч. гр. дело № 6114/ 2023 г. по описа на СРС **и**

ОСЪЖДА В. И. П. с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, п.к. 1592, обл. С/адрес/ на основание чл.78, ал. 1 от ГПК и т.12 от ТР 4/2013г. на ОСГКТ **да заплати** на „Т.“ ЕАД, ЕИК: .., представлявано от изпълнителния директор, със седалище и адрес на управление: гр.С/адрес/ Б сумата от **276.46**

лева – съдебно-деловодни разноси по гр.дело с № 6114/2023г. и по гр.дело с № 15149/ 2023г. по описа на СРС и

ОСЪЖДА „Т.“ ЕАД, ЕИК: .., представлявано от изпълнителния директор, със седалище и адрес на управление: гр.С/адрес/ **Б да заплати** на **адв. В. Т. с ЕГН ******* разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **256.90 лева** – редуциран сбор от разноси за възнаграждение по ч.гр.дело с № 6114/2023г. и по гр.дело с № 15149/ 2023г.

Решението е постановено с участието на лице – помагач на ищеца дружество „Т..с“ ЕООД и може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____